

τῶν συναχθέντων, Πραγματευτῶν ὁμοσμένων ^{4/} καὶ τῆς ἐξωτέρας, ἐπρω-
τεσταλόγησεν κατὰ τό σύνηδες ^{5/} βάνωντας τὸ πόλτουρον, καὶ ἐφανέρωσεν
μίαν ὁμολο-^{6/}γίαν στερεὰν τοῦ Καλοκυρίτζη Χατζῆ Τύχου, διὰ σοῦ-^{7/}μα F
οὔγκρικα 205. καὶ ἐζήτησεν νὰ τοῦ τά πλερώ-^{8/}ση, ἐπειδὴ τά χρεωστᾶ, καὶ
πολλάκις τοῦ τά ἐγύρευσε, ^{9/} εἰς τὰ ὅποια ἀπεκρίθη ὁ ῥηθεὶς Κυρίτζης,
τὸ πῶς ^{10/} μην ἤμπορῶντας εἰς αὐτό σήμερον νὰ κριθῇ περὶ τούτου ^{11/}
ἐζήτησεν διωρίαν ἕως μεθαύριον τῇ δευτέρᾳ², καὶ τότε ^{12/} δίχως ἄλλο, θέλει
παρῶρησιασθῇ μαζὺ μέ τόν Πλενι-^{13/}ποτεντζιάλην του τόν κύρ Στέφανον
Ἀρπάση, διὰ νὰ ^{14/} θεωρηθῇ τελείως, καὶ νὰ ξεδιαλεχθῇ ἡ ὑπόθεσις του, ^{15/}
καὶ μὲ τὴν Κρίσιν νὰ πλερωθῇ τὸ ἄνωθεν χρέοστο ^{16/} καὶ ἐβεβαίωσέν μας,
πῶς θέλει σταθῇ παρών, καὶ εἰς ^{17/} κανέναν τρόπον νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ
τὸ Σιμπῖνι ^{18/} καὶ ἐγράψαμεν καὶ τοῦτο διὰ ἀσφάλ(ει)αν.

^{19-24/} Ἰωάννης ἀδάμη νοτάρι(ος)³, Χα(τζῆ) Πετρυ Λου(κά), Παλαιολόγης
Δημητρί(ου) παρόν τρω, διμιτρι σούφρα παρον και μαριταρώ, γεώργιος
Ἰωάνν(ου) Μάρκ(ου) τρω.

στ. 2-5 Προφορική αγωγή του προεστού στο Κριτήριο και καταβολή
παραδόλου χαρακτηρίζεται ως συνήδης πρακτική.

στ. 5-8 «ὁμολογία στερεά»: ἐγκυρη χρεωστική ομολογία και ληξιπρόθε-
σμη (εγγρ. 72 στ. 7), για την εξόφληση της οποίας προηγήθηκε επανει-
λημένη ὀχληση του οφειλέτη.

στ. 9-18 Αίτημα τριήμερης αναβολής από τον εναγόμενο για να παρα-
στεί με τον πληρεξούσιό του. Δεν αρνείται την εξόφληση, υπονοεί όμως
την υποβολή ενστάσεων («μὲ τὴν κρίσιν»).

1. Με την εγγρ. 69.
2. Από αυτή την εγγραφή (στ. 11) και την ημερομηνία της επομένης, επιβε-
βαιώνεται ότι οι τακτικές δικάσιμοι διεξάγονταν Δευτέρα και Πέμπτη, όπως
ὀριζε το Θ. 32(1695) § 5 (ΕΚΣ, σ. 316).
3. Είναι από τις σπάνιες φορές που σε πρακτικό του Κριτηρίου ο Ι. Αδάμη
προσθέτει στην υπογραφή του την ιδιότητά του.

72

1764/V/17

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

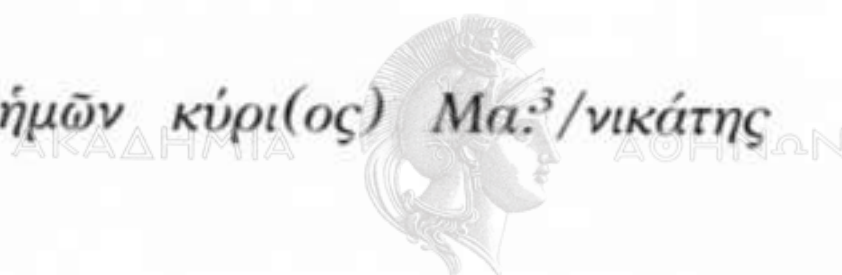
978/φ 33v

σχ. 71, 73

Απόφαση οριστική. Παροχή εγγυητή. Προδεσμία για εξόφληση.

// <1>764 τῇ 17 Μαΐου

^{2/} Ἐπρωτεστηλοῖσεν ὁ νῦν προεστῶς ἡμῶν κύρι(ος) Μα^{3/}νικάτης

Σαφράν(ος) ἐνώποιον ἡμῶν τῶν ὑποκάτω.⁴/δεν γεγραμμένων, ζητῶντας νά τοῦ πληρώση⁵/τά οὖν(γκρικα) F 205 ὅπου τοῦ χραιωστ(εῖ) ὁ Καλοκυρίτζης⁶/ Χατζῆ Τύχου μέ ὁμολογίαν ἰδιόχ(ει)ρόντου μέ τό νά⁷/ ἐτελ(εῖ)ωσεν τό τέρμινον τῆς ὁμολογίας του, ὁ Καλο.⁸/κυρίτζης ἀπεκρίθη παρακαλῶντας τὸν ἄνωθεν⁹/ κύριον Μανικάτην, νά τὸν καρτερέση ἕως τὸν ἐρ.¹⁰/χόμενον {7}(Σεπτεμ)βριον καὶ τότες νά τοῦ πληρῶση τὰ ἄνωθ[εν.]¹¹/ ὁ ἄρχον προεστῶς διὰ νά τοῦ κάμνη τὴν καλοσύ.¹²/νὴν ἔστερξεν, μέ τέτοιον τρόπον ὅμως, ὅτι, ὁ ἄ.¹³/νωθεν Καλοκυρίτζης νά τοῦ δώση κ(ει)φίλην¹⁴/ διὰ τὴν ἄνωθεν σουμαν, καὶ οὕτως θέλ(ει) ἀπανδέξ[η]¹⁵/ ἕως τότε: μὴν θέλωντας ὅμως ὁ Καλοκυρί.¹⁶/τζης νά τοῦ δώση ἐγγυητήν, οὔτε ὁ ἄρχον προ.¹⁷/εστῶς νά τὸν ἀπανδέξῃ ἀλλέως, ἀποφασίσαμ(εν)¹⁸/ ὅτι ὁ ἄνωθεν Καλοκυρίτζης Χατζῆ Τύχου μετ[ά]¹⁹/ ὠκτῶ ἡμέρες νά ἔχη νά πληρώση τό χρέος²⁰/ ὅπου διαλαμβάν(ει) (εἰ)ς τὴν ἰδιόχ(ει)ρόν του ὁμολογ[ί].²¹/αν φιορίνια 205 οὖνγκρικα μαζί μέ τό δίκαιόν τους.²²/ καὶ ἔστω (εἰ)ς μέλλουσαν ἔνδ(ει)ξιν καὶ ἀσφάλ(ει)αν.

²³⁻²⁵/ Πέτκος πέτρ(ου), χα(τζῆ) Πετρύ Λου(κά), Παλαιολόγης Δημητρί(ου) πρῶ, διμιτρὶς σούφρας, γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) πρ.

73

1764/VIII/18

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

χ. Ἰωάννη Αδάμη (στ. 19-20, 25-29)

978/φ 34r

σχ. 71-72

Απόφαση οριστική. Αναπροσαρμογή συμβατικού εμπορικού επιτοκίου στο τρέχον. Συντηρητική κατάσχεση. Προσωποκράτηση. «Δικαστική δαπάνη». Ενστάσεις μετά την έκδοση-δημοσίευση της αποφάσεως.

// 1764 τῇ 18 Αὐγούστ(ου)

²/ Ἐπροτεστηλοῖσεν ὁ νῦν προεστῶς μας κύρι(ος) Μανικάτης³/ Σαφράν(ος) ἐνόποιον ἡμῶν τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων⁴/ καὶ ἐζήτησεν νά πληρωθῇ κατὰ τὴν ὀπισθεν κρίσιν ὅπου⁵/ τοῦ ἔγινεν διὰ τὰ F 205 "- ὅπου τοῦ χρεωστεῖ ὁ Καλο⁶/κυρίτζης Χατζῆ Τύχου μαζί με τό διάφορόντους πραγματευ.⁷/τάδικα πρ(ός) 10% καθὼς διαλαμβάν(ει) ἢ ἰδιόχ(ει)ρόστου ὁμολογία.⁸/ ὁ Κυρίτζης ὅμως προφασίζεται πῶς πρότον μεν ὅτι ὑπερ τὰ⁹/ 6% διάφορον δέν πληρών(ει), δεύτερον ὅτι ὅσον δέν πάρη¹⁰/ ἀπεκ(εῖ) ὅπου ἔχ(ει) νά πάρη δέν πληρών(ει) οὔτε κεφάλαια οὔτε¹¹/ διάφορον, καὶ μάλιστα λέγ(ει) ὅτι τὸ πρᾶγμα ὅπου τοῦ ἐπῆ¹²/ ραν μέ ἐξεκουτζιόνι, τοῦ φένηται τό πῶς (εἶ)ναι ἀδικιμέν(ος)¹³/ καὶ